

บทที่ 2

วรรณคดีอเมริกันในทศวรรษที่ 20

ลักษณะของวรรณคดีอเมริกันในทศวรรษที่ 20

ถ้าจะถามว่าวรรณคดีอเมริกันทศวรรษที่ 20 เริ่มเมื่อไหร่ ก็คงจะตอบอย่างคร่าว ๆ ว่า วรรณคดีอเมริกันคริสต์ศตวรรษที่ 20 เริ่มในประมาณปี ค.ศ. 1900 เป็นต้นมา ลักษณะของวรรณคดีอเมริกันในคริสต์ศตวรรษนี้แตกต่างไปจากวรรณคดีในคริสต์ศตวรรษก่อนหน้านั้นในหลายด้าน

ลักษณะของวรรณคดีอเมริกัน

วรรณคดีอเมริกันในทศวรรษนี้มีลักษณะดังนี้

1. ไม่มีลักษณะเด่นอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะมีหลายรูปแบบ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากอิทธิพลของแนวความคิดทางปรัชญา จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์ซึ่งได้อธิบายมาแล้วข้างต้นได้ เข้ามามีบทบาทในวรรณคดีอเมริกันอย่างมาก นักเขียนที่เชื่อหรือได้รับอิทธิพลแนวความคิดจากนักปรัชญาท่านใดก็มักจะเล็งผลงานออกมาในแนวนั้น

2. ลักษณะผลงานไม่ว่าจะเป็นทางก้านร้อยแก้วหรือร้อยกรองมักจะเป็นที่ชื่นชมของผู้อ่านในกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้น และยังคงค่อนข้างยากต่อการเข้าใจ เนื่องจากมักจะพาดพิงถึงสิ่งอื่น ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องรู้จักภูมิหลังของสังคมและแนวความคิดด้วย ตัวอย่างเช่น ผู้อ่านผลงานของที เอส ซี สเตียท หรือวอลเลซ สตีเวนส์ (Wallace Stevens) มักจะเป็นเพียงกลุ่มเล็ก ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อ่านผลงานของลองเฟลโลว์ (Longfellow) หรือ โป (Poe) หรือบทละครของเชกสเปียร์ (Shakespeare)

3. นักเขียนเป็นจำนวนมากที่พยายามเปลี่ยนแนวการเขียนมาเขียนเพื่อสามัญชน แทนที่จะเขียนเกี่ยวกับสังคมชั้นสูง เหมือนสมัยก่อน ๆ ดังเช่น ซีไอคอร์ ไกรเซอร์ (Theodore Dreiser), จอห์น สไตน์เบค (John Steinbeck)

4. แม้ว่าหลังสงครามกลางเมืองจะมีนักเขียนจำนวนมากที่เขียนเพื่อสามัญชน แต่ก็ยังคงมีนักเขียนกลุ่มหนึ่งที่ยังคงเขียนในแนวโรแมนติค¹ ดังเช่น ลิว วอลเลซ (Lew Wallace) (ค.ศ. 1827 - 1905) ที่เลิกลงงานในแนวโรแมนติคโดยอาศัยโครงเรื่องจากพระคัมภีร์ (biblical romance) เช่น Ben Hur, a Tale of Christ (1880) ซึ่งเป็นที่ยอมรับมาก สามารถขายได้มากกว่า 3 ล้านเล่ม แฟรงค์ อาร์. สโตคตัน (Frank R. Stockton) (ค.ศ. 1834 - 1902) เขียนเรื่องสำหรับเด็ก ผลงานที่มีชื่อเสียงคือ "The Lady or The Tiger" ซึ่งเป็นเรื่องสั้น

ถ้าจะกล่าวโดยกว้าง ๆ แล้วเราสามารถแบ่งวรรณคดีอเมริกันในยุคนี้ออกเป็น 2 แนว คือ

1. แนวสัจนิยม-ธรรมชาตินิยม (realistic - naturalistic movement) วรรณคดีในแนวนี้เริ่มที่ยุโรปในศตวรรษที่ 19 นักเขียนที่สำคัญ ๆ มี สแตนด์ฮาล (Stendhal), บัลซัค (Balzac), ทอลสตอย (Tolstoy) และอิบเซน (Ibsen) ผลงานของนักเขียนเหล่านี้มักจะออกมาในแนวการเมือง สอดแทรกความคิดเห็นของตนเองและรูปแบบที่ใช้ก็เป็นแบบวิทยาศาสตร์ซึ่งคล้าย ๆ กับเอกสารที่เสนอความคิดทางวิชาการเท่านั้น เมื่อวรรณคดีในแนวนี้เข้ามาสู่อเมริกาในศตวรรษที่ 20 นักเขียนอเมริกันยังคงยึดแนวความคิดเช่นเดียวกับนักเขียนในยุโรป แต่นักเขียนอเมริกันได้ทำให้ผลงานของพวกเขาสนใจมากขึ้นโดยการใช้ "สัญลักษณ์" เข้าช่วย นักเขียนอเมริกันที่สำคัญ ๆ มี เอมิงเวย์ (Hemingway) ผลงานเช่น The Old Man and the Sea, ฟอล์กเนอร์ (Faulkner) ผลงานเช่น The Fable ผลงานทั้ง 2 คือ The Old Man and the Sea และ The Fable มีลักษณะแนวการเขียนเป็นแบบสัจนิยมผสมกับ "สัญลักษณ์นิยม"

2. แนวต่อต้านสัจนิยม (reaction to realism) นักเขียนและนักประพันธ์ในแนวนี้จะไม่ยอมใช้เทคนิคของสัจนิยมในการผลิตผลงานทางวรรณคดี แต่จะมีรูปแบบเป็นของตนเองโดยไม่เหมือนกันเลย ตัวอย่างเช่น เจมส์ แมรเช่ แคปเบล (James

¹Marshall Walker, The Literature of the United States of America (Hong Kong, 1985), p. 87.

Branch Cabell), เซอร์วูด แอนเดอร์สัน (Sherwood Anderson), ตัวอย่างนักประพันธ์ เช่น เอกกา ลี มาสเตอร์ (Edgar Lee Masters) นักเขียนในแนวต่อต้านสังคมนิยมนอกจากหมายถึงกลุ่มนักเขียนนักประพันธ์ที่ไม่ยอมใช้เทคนิคของสังคมนิยมแล้วยังรวมถึงกลุ่มนักเขียนที่ผลิตงานวรรณกรรมในแนวจิตวิทยาด้วย ตัวอย่างเช่น อีดิธ วอร์ตัน (Edith Wharton), ธอร์นตัน วิลล์เกอร์ (Thornton Wilder), โรบินสัน เจฟเฟอร์ (Robinson Jeffers), เซอร์วูด แอนเดอร์สัน (Sherwood Anderson)

แม้ว่าวรรณคดีอเมริกันจะสามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวอย่างกว้างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว แต่ในความเป็นจริงแล้วนักเขียนนักประพันธ์ใน 2 แนวดังกล่าวก็มักจะได้รับอิทธิพลซึ่งกันและกันเสมอ ใค้มีนักเขียนอเมริกันหลายคนที่เกิดผลงานในแนวจิตวิทยาโดยใช้เทคนิคของสังคมนิยม ดังเช่น แคเธอรีน แอน พอร์ทเทอร์ (Katherine Anne Porter)

สภาพสังคมและเหตุการณ์สำคัญที่มีผลต่อวรรณคดีอเมริกันในคริสต์ศตวรรษที่ 20

ผลงานทางวรรณกรรมส่วนมากมักจะแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ ซึ่งมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางบ้านเศรษฐกิจ, การเมือง และสังคม เหตุการณ์และสภาพสังคมที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1. การสิ้นยุค (The Fin-de-Siècle) คือในช่วงปี ค.ศ. 1870 - 1914 ยุคนี้อีกชื่อว่า "ยุคเก๋ (the genteel age)" เพราะว่า อิทธิพลของยุโรปในอเมริกาในทุก ๆ ด้านรวมทั้งวรรณคดีซึ่งเริ่มมาตั้งแต่สมัยอเมริกายังเป็นอาณานิคมของยุโรปยังคงมีอยู่ อิทธิพลนี้เพิ่งจะหมดพลังลงเนื่องมาจากสงครามโลกครั้งที่ 1 นี้เอง ยุคนี้เป็นยุคที่อเมริกาเต็มไปด้วยความมั่งคั่ง เพราะเศรษฐกิจเจริญรุ่งเรือง, สินค้าทางเหนือได้รับการบูรณะให้ดีขึ้น หลังจากสงครามกลางเมือง, ผลจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้อเมริกาเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทางตะวันตกของทวีปที่ไค้มีการอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐานเริ่มมีการขยายบ้านคั่ง และมั่งคั่งขึ้น สำหรับทางด้านการเมืองนั้น คนอเมริกันรวมทั้งนักเขียนต่างเริ่มตระหนักถึงความเป็นชาตินิยม นักเขียนอเมริกันเริ่มมองหาเทคนิคและแนวการเขียนเพื่อแสดงถึงความเป็นอเมริกัน

กึ่งเช่น เฮนรี เจมส์ (Henry James) มักจะเขียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของอเมริกาด้วยกันยุโรป หรือเขียนเกี่ยวกับความขัดแย้งทางจิตวิทยา เมื่อคนอเมริกันต้องเผชิญหน้ากับคนยุโรปทั้งในยุโรปหรือในอเมริกาเอง เมื่อพิจารณาสภาพทั่ว ๆ ไปของอเมริกาในยุคนี้ จะเห็นได้ว่าอเมริกาเริ่มที่จะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

2. ธุรกิจของนายทุนใหญ่ ๆ เช่น รอคกีเฟลเลอร์ และคาร์เนกี ใกล้เคียงกับ "ผู้ร้าย" (bad guys) ของสังคมอเมริกัน คนอเมริกันเริ่มรู้สึกว่าสังคมอเมริกันเต็มไปด้วยความชั่วร้ายและการเมืองที่ชั่วร้ายที่ยากที่จะแก้ไขได้ ประธานาธิบดีธีโอดอร์ รูสเวลต์ ยังเคยพยายามชักชวนคนอเมริกันให้พยายามต่อสู้กับความชั่วร้ายของสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ก็จะเห็นได้จากผลงานในหนังสือพิมพ์และวรรณคดีจากปี ค.ศ. 1900 - 1914 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการรวบรวมข้อเท็จจริงอันน่าละอายเกี่ยวกับคนอเมริกัน กึ่งเช่นแมกกาซีนที่มีชื่อ เช่น McClure's, Everybody's และ Cosmopolitan มักจะส่งผู้สื่อข่าวไปตามที่ต่าง ๆ เพื่อชุกชุมผู้ทำทุจริตในทางการเมืองและธุรกิจ เพื่อจะโก้ตีแต่ความจริงให้สังคมได้รับรู้ ยุคนี้จึงได้ชื่อว่า "Muckracker era" นักเขียนและผลงานในยุคนี้

History of the Standard Oil Company (1904) เป็นผลงานของ ไอกา ทาร์เบล (Ida Tarbell) (ค.ศ. 1857 - 1944) เป็กแบบวิธีการของ จอห์น ที รอคกีเฟลเลอร์ ในการทำลายคู่แข่ง

เดวิด จี. ฟิลลิปส์ (David G. Phillips) (ค.ศ. 1867 - 1911) ผลงานมี The Plum Tree (1904), The Cost (1904), The Deluge (1905)

ลินคอล์น สเตฟเฟนส์ (Lincoln Steffens) (ค.ศ. 1866 - 1936) ผลงานมี Shame of the Cities (1904)

โรเบิร์ต แฮร์ริค (Robert Herrick) (ค.ศ. 1868 - 1938) ผลงานมี The Common Lot (1904)

นักเขียนทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นมักจะเขียนแต่ความชั่วร้ายของสังคมอเมริกันไม่ทางหนึ่งก็ทางใด และคนอเมริกันในยุคนี้ก็มีชีวิตอยู่อย่าง เว้งว้าง ว่างเปล่า ปราศจากความหมาย และความหวังทั้งสิ้น

3. ยุคทองที่ 20 (The Roaring Twenties) คือในช่วงปี ค.ศ. 1918 - 1929 ในปี ค.ศ. 1920 นายวอเรน จี ฮาร์ดีน (Warren G. Harding) ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีของอเมริกา ประธานาธิบดีฮาร์ดีนได้ให้คำขวัญแก่ชาวอเมริกันว่า "เราจะพยายามนำประเทศเข้าสู่สภาพปกติ (back to normalcy)"¹ หลังจากสงครามโลกใต้ออกให้

3.1 สภาพสังคมที่เปลี่ยนไป จากการที่อเมริกาได้เป็นสนามรบที่แท้จริงของสงครามโลกจึงทำให้อเมริกาได้รับความเสียหายน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ในยุโรป ประกอบกับอเมริกากลายเป็นหนึ่งของประเทศผู้ชนะในสงคราม จากผลข้างต้นทำให้อเมริกากลายเป็นประเทศที่มั่งคั่ง จึงจะเห็นได้ว่า เงินทองสะพัดทุกหนแห่ง การเล่นหุ้นเริ่มเป็นที่นิยมอย่างมาก ผู้คนส่วนใหญ่สนใจแต่ตัวตุงและใช้เวลาไปในความสนุกสนานอย่างไรกันสนาร์ ในปี ค.ศ. 1920 ได้มีกฎหมายห้ามค้าเหล้า ผลก็คือกลับทำให้เกิดการลักลอบขายเหล้ามากขึ้นซึ่งสร้างความร่ำรวยให้ผู้ประกอบการมาก ยุคนี้จึงออกเรียกอีกชื่อว่ายุคแจซ (The Jazz Age) ที่เรียกเช่นนี้เพราะว่าสังคมในยุคนี้เต็มไปด้วยความสนุกสนานรื่นเริง ความฟุ้ง่า วัยรุ่นเริ่มหันมานิยมกระโปรงสั้นในขณะที่ยุคเริ่มเสื่อม กล่าวกันว่าในเวลาที่สังคมอเมริกันกำลังมั่งคั่งด้วยทรัพย์สินคงคา แต่อุดมการณ์กลับถูกทำลายไป

3.2 หลังจากสภาพสังคมที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เกิดกลุ่มนักคิดนักเขียนที่ได้รับความนิยมขนานนามว่า "Lost Generation" นักคิดนักเขียนเหล่านี้ต่างมีความรู้สึกผิดหวังต่อสภาพสังคมหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 อย่างมาก เนื่องจากคนกลุ่มนี้คิดว่าสงครามโลกจะดำรงรักษาไว้แต่สิ่งที่ดี เช่น ระบอบประชาธิปไตย แต่สงครามโลกกลับสร้างแต่ความเกลียดชัง การแบ่งแยกและการข่มขู่ซึ่งกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ไม่พอใจต่อสภาพสังคมอเมริกันทำให้มีนักคิดนักเขียนจำนวนมากอพยพไปอยู่ในยุโรปโดยเฉพาะประเทศฝรั่งเศส ผลงานของนักคิดนักเขียนเหล่านี้มักจะมีสารัตถะที่เกี่ยวข้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับชนชั้นสามัญของสังคม

¹ Donald Heiney and Lenthel H. Downs, Recent American Literature to 1930 (New York, 1973), p. 12.

และแนวการเขียนมักจะไม่มีแบบแผนที่แน่นอน

4. ยุคเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก (The Depression Era) คือในช่วงปี ค.ศ. 1929 - 1941 สาเหตุมาจากตลาดหุ้นล่มและภายในวันที่ 24 ตุลาคม 1929 เป็นผลให้ความมั่งคั่งที่กล่าวถึงเพื่อจะละลายหายไปในช่วงคืนเดียว คำพูดเกิมซึ่งเคยติดปากชาวอเมริกันว่า "เราจะพยายามนำประเทศเข้าสู่สภาวะปกติ" กลับกลายเป็น "พี่น้องที่รัก คุณยังมีเงินซั๊กสตางค์เหลืออยู่ไหม? (Brother, can you spare a dime?)"¹ ผลจากเศรษฐกิจตกต่ำนี้ทำให้คนอเมริกันซึ่งเคยเป็นคนที่มีฐานะกลับกลายเป็นคนที่ยอมอดทนในแง่ร้ายและเต็มไปด้วยโกรธแค้น แม้แต่การเมืองเองก็ยังคงได้รับผลกระทบด้วยโดยการหันไปนิยมระบอบสังคมนิยม พรรคคืออเมริกันในยุคเศรษฐกิจตกต่ำมีลักษณะดังนี้

4.1 จากการที่นักเขียนมีความเห็นว่าสังคมไม่มีความเสมอภาค ผู้ที่เป็นคนธรรมดา มักจะประสบกับความยากจนและถูกเอารักเอาเปรียบจากผู้ที่มีรายอยู่เสมอ ผลงานที่ออกมาในช่วงนี้จะมีลักษณะของการต่อต้านสังคม (Social protest) ตัวอย่างเช่น ผลงานของเฮมิงเวย์ ในช่วงแรก ๆ ก่อนเศรษฐกิจตกต่ำ เช่น The Sun Also Rises (1926) มักจะไม่ค่อยมีเรื่องของการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่ผลงานของนักเขียนคนเดียวกันในช่วงหลังมักจะแสดงความวิตกกังวลเกี่ยวกับสงครามอย่างเด่นชัด ดังเช่น เรื่อง The Fifth Column (1938) และ For Whom the Bell Tolls (1940) ซึ่งเกี่ยวกับสงครามกลางเมืองในสเปนที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1937 - 1938

4.2 นักเขียนบางคนเริ่มหันไปผลิตผลงานในแนวจิตวิทยา เนื่องจากเริ่มรู้สึกเบื่อหน่ายกับการผลิตงานต่อต้านวัตถุนิยม ดังเช่น โทมัส วูล์ฟ (Thomas Wolfe) ในขณะที่นักเขียนบางคนหันไปผลิตงานที่วิจารณ์ระบบนายทุนและความหน้าไหว้หลังหลอกของพวกชนชั้นกลาง ดังเช่น แมคเลิช (MacLeish) ในผลงานที่ชื่อว่า Frescoes for Mr. Rockefeller's City (1933)

¹ Ibid., p. 14.

สัจนิยม (Realism) และธรรมชาตินิยม (Naturalism)

ความคิดในแนวสัจนิยมเกิดขึ้นที่ยุโรปในคริสต์ศตวรรษที่ 19 และเป็นที่แพร่หลายมาก นอกจากแนวคิดนี้ทำให้ยุโรปมีวรรณกรรมในแนวสัจนิยมเกิดขึ้น ซึ่งสารัตถะมักจะเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม การอุตสาหกรรม การกสิกรรม ของชนชั้นกลางและชนชั้นต่ำ ในการเสนอเนื้อหาเหล่านี้ ผู้เขียนจะพยายามทำให้เรื่องคุณสมบัติจริงสมจริงทั้งในแง่ตัวละครและภาษาที่ใช้ถึง เช่นภาษาของชนชั้นกรรมกร โดยพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งปรุงแต่งรวมทั้งภาษาที่สละสลวยและไม่เป็นธรรมชาติ เพราะพวกเขากล่าวว่าจะต้องเสนอภาพชีวิตความเป็นจริง (they claimed to represent real life, life as it is)¹

นักเขียนฝรั่งเศสในแนวสัจนิยม

สัจนิยมในประเทศฝรั่งเศสเริ่มโดยนักเขียนนวนิยายชาวฝรั่งเศสชื่อ สแตนดัล (Stendhal) ซึ่งเป็นนามแฝงของ เฮนรี เบย์ล (Henry Beyle) (ค.ศ. 1783 - 1842) นักเขียนรุ่นต่อมาที่เขียนในแนวเดียวกับสแตนดัลมี

โธโนเร เทอ บัลซัค (Honoré de Balzac) (ค.ศ. 1799 - 1850) ผลงานมีชื่อว่า Comedie humaine

กุสตาฟ โฟลแบร์ (Gustave Flaubert) (ค.ศ. 1821 - 1880) ผลงานมีชื่อว่า Madame Bovary และ "A Simple Heart" สำหรับเรื่องหลังนี้เป็นเพียงเรื่องสั้น

นักเขียนอังกฤษในแนวสัจนิยม

สัจนิยมในประเทศอังกฤษนั้นแรกเริ่มแฝงอยู่ในผลงานของ เดโฟ (Defoe), ฟิวดิง (Fielding) และ ริชาร์ดสัน (Richardson) แต่ถ้าจะพิจารณาว่าใครเป็นผู้ผลิตผลงานในแนวสัจนิยมที่ชัดเจน คำตอบก็คือ ชาร์ลส์ ดิกเคินส์ (Charles Dickens) (ค.ศ. 1812 - 1870) นอกจากนี้ยังมีนักเขียนในแนวเดียวกันอื่น ๆ อีกคือ วิลเลียม เมคทีช เบลคเคอร์

¹ Cunliffe, op.cit., p. 197.

(William Makepeace Thackeray) (ค.ศ. 1811 - 1863) และ แอนโทนี โทลโลพ (Anthony Trollope) (ค.ศ. 1815 - 1882)

นักเขียนรัสเซียในแนวสัจนิยม

นักเขียนในแนวสัจนิยมที่เป็นที่รู้จักกันอย่างดีมี ฟิออโดร์ กัสเทอเยฟสกี (Feodor Dostoyevsky) (ค.ศ. 1821 - 1881), อีวาน ทูเกนีฟ (Ivan Turgenev) (ค.ศ. 1818 - 1883) และ เคานท์ ลีโอ ทอลสตอย (Count Leo Tolstoy) (ค.ศ. 1828 - 1910) ผลงานของลีโอ ทอลสตอย ที่มีชื่อเสียงและรู้จักกันเป็นอย่างดี คือ Anna Karenina และ War and Peace

นักเขียนชาวสแกนดิเนเวียในแนวสัจนิยม

นักแต่งบทละครที่มีชื่อเสียงในแนวสัจนิยมของดินแดนแถบนี้คือ เฮนริก อิบเซน (Henrik Ibsen) (ค.ศ. 1828 - 1906) ผลงานของอิบเซนมักจะเป็นการวิจารณ์ชนชั้นกลางทั้งในแง่ความป่าเถื่อนและความเป็นวัตถุนิยม ซึ่งผลงานของอิบเซนนี้มีอิทธิพลต่อนักเขียนในประเทศเยอรมัน อังกฤษ และอเมริกา มาก

ธรรมชาตินิยม (Naturalism)

ในตอนปลายของคริสต์ศตวรรษที่ 20 สัจนิยมเริ่มพัฒนาไปเป็นธรรมชาตินิยม แม้ว่าทั้งสัจนิยมและธรรมชาตินิยมจะให้ความสนใจในความจริง แต่ก็มีแนวคิดที่แตกต่างกันออกไป เพื่อที่จะได้เข้าใจธรรมชาตินิยมได้ง่าย จึงใคร่ขอเปรียบเทียบเทียบธรรมชาตินิยมกับสัจนิยม

จุดมุ่งหมายของสัจนิยมคือการ เปิดเผยหรือแสวงหาความจริงของชีวิต¹ ซึ่งก็เกิดคำถามว่าอะไรล่ะคือความเป็นจริง นักเขียนส่วนใหญ่ก็พยายามเสนอสิ่งที่ตนเองเห็นว่าจริง

¹Foerster, op.cit., p. 952.

ในสาขาของตน แต่อย่างไรก็ตาม สัจนิยมคือ¹

1. การมองหรือพิจารณาชีวิตอย่างวิทยาศาสตร์ (อย่างจริง ๆ) ทั้งทางคำ
สังคมและจิตวิทยาแทนที่จะมองหรือพิจารณาชีวิตอย่างสวยงามเช่นยูคโรแมนติก
2. การไม่นำตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ (ความซาบซึ้งต่อเหตุการณ์)
3. การใช้ความสังเกตอย่างรอบคอบ หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่นักเขียนแนว
สัจนิยมจะเสนอคือผู้อ่านนั้นจะต้องมีความละเอียดลออสามารถตรวจสอบได้ แทนที่จะเป็นความ
ศึกหรือความเพ้อฝันของนักเขียนเอง
4. สัจนิยมจะมุ่งที่ความเจาะจง, สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว และชีวิตในปัจจุบัน (การ
ดำรงชีวิตในปัจจุบันนั่นเอง)
5. สถานที่และตัวละครที่ธรรมดา
6. ผลงานมักจะออกมาในรูปของร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง นั่นก็คือเขียนออกมา
ในรูปของนวนิยาย

ดังนั้น นักเขียนในแนวสัจนิยมจะให้ภาพสังคมตามความเป็นจริงรวมทั้งรุกค้ำคำ
ทั้งหลายโดยมิไ้แก่แถม² ลักษณะดังกล่าวข้างต้นของสัจนิยมเป็นลักษณะที่ตรงกันข้ามกับแนว
โรแมนติก นักเขียนอเมริกันและผู้อ่านซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลางยังไม่พร้อมกันกับแนวการเขียน
แบบนี้ นักเขียนแนวโรแมนติก เช่น เอมเมอร์สัน (Emerson), ลองเฟลโลว์ (Longfellow),
โลเวลล์ (Lowell) ยังคงเป็นที่นิยมและพอใจกับแนวโรแมนติกอยู่ รวมทั้งกลุ่มนักเขียนแนว
โรแมนติกรุ่นใหม่เช่น เบย์ยาร์ด เทย์เลอร์ (Bayard Taylor), อาร์ เอช สโตคคาร์ท
(R.H.Stoddard), อี ซี สเตคแมน (E.C.Stedman), ทอมมัส เบย์ลีย์ อัลดริช
(Thomas Bailey Aldrick) ยังคงพอใจกับการเขียนแนวโรแมนติก และในขณะที่เดียวกัน
ชนชั้นกลางวิศพอเรียนยังคงมองนวนิยายด้วยความสงสัย นวนิยายที่คนกลุ่มนี้จะยอมรับนั้นจะต้อง

¹loc.cit.

²Glenn Sandstorm, American Literature (New York, 1986), p. 77.

เกี่ยวกับคุณธรรมและข้อคิด แนวปฏิบัติที่หนักกว่าที่เท่านั้น ทั้ง เช่นผลงานของ อี พี โร (E.P. Roe) จึงทำให้มีนักเขียนเลคเชนนวนิยายที่มีจุดประสงค์เพื่อสอนคุณธรรมและศาสนา จำนวนมากเนื่องจากเป็นที่แพร่หลาย นวนิยายประเภทนี้ค่อนข้างจะสอกลแทรกอารมณ์ เราอารมณ์ และสั่งสอน ดังเช่น Berriews Burned Away, what Can She Do?, A Face Illuminated, He Fell in Love with his Wife, ภัยพิภพนี้ในแว้งกันแนวเขียนแบบสัจนิยมจึงยังไม่เป็นที่แพร่หลาย

ลักษณะของสัจนิยมอาจกล่าวได้สั้น ๆ ดังนี้

1. สัจนิยมจะให้ความสนใจในชีวิตซึ่งรวมถึงประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของคน ชั้นกลางหรือชนชั้นกรรมกร (แต่ก็ไม่ค่อยมากสำหรับชนชั้นกรรมกร) ซึ่งคนเหล่านี้มิได้มีคุณสมบัติ อันเลิศเลอ เพราะเป็นเพียงคนธรรมดา ๆ ที่มีประสบการณ์ในกันต่าง ๆ เหล่านี้คือ ประสบการณ์ ในวัยเด็ก วัยผู้ใหญ่ ความรัก การแต่งงาน การเป็นพ่อ-แม่คน ความไม่ซื่อสัตย์ และความตาย ประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะ เป็นในแง่ลบมากกว่าบวก แต่ก็คือทำให้คนเหล่านี้มีชีวิตค่อนข้าง ปราศจากความสุขและน่าเบื่อหน่าย

2. เนื้อหาในข้อ 1. ซึ่งมักจะถูกกลายเป็นสารัตถะของสัจนิยมนี้จะแสดงออกในรูปแบบเฉพาะ เพื่อทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกเหมือนกับว่าตนเองอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้นจริง ๆ วิธีการ ก็คือการใช้ฉากและการพูดความจริง เช่น ตัวละครที่เป็นคนใดก็จะพูดสำเนียงที่ ตัวอย่างของวรรณกรรมในแนวสัจนิยมมีคุณสมบัติทั้ง 2 ข้อ คือ The Rise of Silas Lapham โดยวิลเลียม ดีน ฮาวเวลล์ (William Dean Howells)

เมื่อมาพิจารณาดัง "ธรรมชาตินิยม" จะเห็นว่าธรรมชาตินิยมไม่เพียงแต่มีคุณสมบัติ เหมือนกับสัจนิยมถึง 2 ประการดังกล่าวย่างชัดเจนแล้ว ธรรมชาตินิยมยังมีแนวความคิดที่กว้างกว่า แนวความคิดของสัจนิยม ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่ากลุ่มนักเขียนในแนวธรรมชาตินิยมได้รับอิทธิพล ความคิดมาจากทฤษฎีการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตของชาร์ลส์ ดาร์วิน ที่ว่า สิ่งมีชีวิตรวมทั้งมนุษย์ มิได้เกิดมาจากพระเจ้า เป็นผู้สร้าง แต่เกิดจากการวิวัฒนาการมาจากสัตว์ แต่มนุษย์สูงกว่าสัตว์

นอกจากนี้ที่พูดข้างต้นก็กล่าวต่อไปอีกว่า ลักษณะนิสัยและโชคชะตาของมนุษย์นั้นถูกกำหนดด้วยความต้องการทางธรรมชาติ กรรมพันธุ์และสภาพแวดล้อม ความต้องการทางธรรมชาติในที่นี้หมายถึง ความหิว ความต้องการทางเพศ เป็นต้น ส่วนกรรมพันธุ์หมายถึงการที่มนุษย์มีความแตกต่างทางด้านรูปร่าง นิสัย เป็นต้น เนื่องมาจากบรรพบุรุษของแต่ละคน สภาพแวดล้อมก็คือผลจากเศรษฐกิจและสังคมภายในครอบครัว ชนชั้น และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น นักเขียนนวนิยายที่เริ่มผลิตผลงานในแนวนี้คือ เอมีล โซลา (Émile Zola) ในช่วงปี ค.ศ. 1870 - 1879 ผลงานแนวความคิดนี้ทำให้ผลงานในแนวธรรมชาตินิยมมีลักษณะ

1. กล่าวถึงหรือบรรยายสิ่งต่าง ๆ ก่อนข้าง เปิดแผยซึ่งไม่เคยมีมาก่อนโดยนักเขียนมักจะสร้างตัวละครที่มีแรงกระตุ้นทั้งจากร่างกายและจิตใจ เช่น ความโลภ ความต้องการทางเพศ ซึ่งหมายความว่ามนุษย์เรามีใฝ่มีอิสระเสรีจริง ๆ ทั้งที่เราคิด ที่จริงแล้วชีวิต ความคิดและคุณธรรมของเรานั้นถูกควบคุมโดยสังคม เศรษฐกิจ และจิตใจ

2. แม้ว่าธรรมชาตินิยมจะบรรยายถึงประสบการณ์ชีวิตของชนชั้นกลางและชนชั้นกรรมกร เช่นเดียวกับสังคมนิยม แต่ธรรมชาตินิยมมักจะเน้นถึงประสบการณ์ที่ค่อนข้างชื่นชม ในขณะที่สังคมนิยมมักจะบรรยายภาพและประสบการณ์ชีวิตตามที่ เป็นจริงทั้งในแง่สวยงามและขมขื่น ถ้าจะเปรียบเทียบกับภาพวาด สังคมนิยมจะเหมือนนักภาพที่จึกกรวากภาพตามที่เห็นไม่ว่าจะเป็นภาพที่ขมขื่นหรือสวยงาม แต่ธรรมชาตินิยมจะเลือกวาดภาพที่ให้ความรู้สึกที่ขมขื่น เพราะฉะนั้นฉากของเรื่องจึงมักจะเป็นชุมชนแออัด โรงงาน เป็นต้น

3. เช่นเดียวกับสังคมนิยม รูปแบบในการเสนอสารัตถะข้างต้นมักจะตรง ๆ เข้าสู่จุด ปราศจากจินตนาการ เค็มไปทั่วรายละเอียดและคำอธิบายโดยไม่สนใจกับภาษาและวิธีการอันสวยงาม

4. ตอนจบของเรื่องมักจะเป็นโศกนาฏกรรม ซึ่งก็มักจะเป็นการพ่ายแพ้ของตัวละครที่อ่อนแรงก้นค้าง ๆ ตัวอย่างของวรรณกรรมในแนวธรรมชาตินิยมที่มีคุณสมบัติทั้ง 4 ประการคือ โดย ท็อดอร์ ไทโรดริสเซอร์ (Theodore Dreiser)

นักเขียนฝรั่งเศสในแนววรรณชาตินิยม

นักเขียนที่เริ่มเขียนในแนววรรณชาตินิยมคือ เอมีล โซลา (ค.ศ. 1840 – 1902) โซลาต้องการที่จะให้วรรณคดีเป็นสาขาหนึ่งของสังคมศาสตร์ เพราะเขามีความเห็นว่ วรรณคดีควรจะเป็นการศึกษาพฤติกรรมทางสังคม ผลงานที่มีชื่อเสียงคือ Rougon-Macquart ซึ่งเป็นนวนิยายหลายตอนจบ โซลามีความเชื่อในเรื่องของกรรมพันธุ์ โดยเขามีความคิดว่า กรรมพันธุ์มีอิทธิพลต่อชะตาชีวิตของมนุษย์

นักเขียนเยอรมันในแนววรรณชาตินิยม

ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดของอิมแมนูเอล คานท์ นักเขียนในแนววรรณชาตินิยมของเยอรมัน มี ซีโอกอร์ ฟอนตานี (Theodor Fontane) (ค.ศ. 1818 – 1898), อาร์โน โฮลซ์ (Arno Holz) (ค.ศ. 1862 – 1946), โจฮันเนส ชลัฟ (Johannes Schlaf) (ค.ศ. 1862 – 1941) และ เกรอ์ฮาร์ท ฮอปฟ์มันน์ (Gerhart Hauptmann) (ค.ศ. 1862 – 1946)

นักเขียนอังกฤษในแนววรรณชาตินิยม

นักเขียนอังกฤษที่ริเริ่มการเขียนในแนววรรณชาตินิยมคือ โทมัส ฮาร์ดี (Thomas Hardy) (ค.ศ. 1840 – 1924)

นักเขียนสเปนในแนววรรณชาตินิยม

นักเขียนชาวสเปนที่เขียนในแนววรรณชาตินิยมคือ เบนีโต เปเรซ กัลโดส (Benito Perez Galdos) (ค.ศ. 1843 – 1920)

นักเขียนอิตาลีในแนววรรณชาตินิยม

นักเขียนที่สำคัญคือ จิโอวานนี เวอกา (Giovanni Verga) (ค.ศ. 1840 – 1922)

ลัทธินิยมและชนรรมชาตินิยมในประ เทศอ อเมริกา

เมื่อพิจารณาจากที่ตั้งของทวีปอเมริกาจะเห็นได้ว่าอเมริกาคงอยู่อย่างโดดเดี่ยวโดยห่างไกลจากทุกทวีปไม่ว่าจะเป็นทวีปเอเชียหรือยุโรป ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้แนวความคิดจากทวีปยุโรปเข้าไปในอเมริกาช้ากว่าประเทศในยุโรปอื่น ๆ แนวความคิดเกี่ยวกับลัทธินิยมก็เช่นเดียวกัน ในขณะที่ลัทธินิยมเป็นที่แพร่หลายในยุโรปในช่วงตอนกลางศตวรรษที่ 19 ลัทธินิยมในอเมริกาเพิ่งจะเริ่มเข้ามาในประมาณปี ค.ศ. 1870 และเป็นที่แพร่หลายในประมาณปี ค.ศ. 1900 เป็นต้นมา นอกจากนี้ในขณะที่ระยะเวลาของลัทธินิยมและชนรรมชาตินิยมในยุโรปสามารถแบ่งแยกได้โดยชนรรมชาตินิยมเกิดก่อนหลังลัทธินิยมโดยอาศัยลัทธินิยมเป็นพื้นฐาน แต่เนื่องจากกว่าที่แนวความคิดแบบลัทธินิยมจะเข้ามาสู่ประเทศอเมริกานั้นช้ามาก จึงทำให้ระยะเวลาของแนวความคิดแบบชนรรมชาตินิยมที่เข้ามาแพร่หลายในอเมริกา เข้าไปคาบเกี่ยวกับแนวความคิดแบบลัทธินิยม หมายความว่าแนวความคิดแบบลัทธินิยมเข้ามาในประเทศอเมริกาได้ไม่นาน แนวความคิดแบบชนรรมชาตินิยมก็เข้ามาในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ด้วยเหตุนี้ในขณะที่ในยุโรปแนวความคิด 2 แนวนี้จะถูกพิจารณาว่าเป็น 2 กลุ่ม แต่ในอเมริกาทั้ง 2 แนวความคิดนี้จะผสมผสานเข้าด้วยกันกลายเป็นเพียง 1 กลุ่ม ดังเช่น สตีเฟน คราน (Stephen Crane) และแฟรงค์ นอร์ริส (Frank Norris) เป็นนักเขียนอเมริกันที่มีคุณสมบัติเป็นทั้งนักเขียนในแนวลัทธินิยมและชนรรมชาตินิยม แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าจะพิจารณาอย่างกว้าง ๆ ก็พอจะอนุมานได้ว่า ลัทธินิยมในอเมริกาเริ่มมีบทบาทในอเมริกาประมาณปี ค.ศ. 1870 และเป็นที่แพร่หลายตั้งแต่ประมาณปี ค.ศ. 1900 จนถึงสงครามโลกครั้งที่ 1 ส่วนชนรรมชาตินิยมนั้นจะเริ่มแพร่หลายตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นต้นมา

นักเขียนอเมริกันในแนวลัทธินิยม (ค.ศ. 1870 - 1914)

นักเขียนอเมริกันในกลุ่มนี้ซึ่งมีดังนี้

- วิลเลียม ดีน ฮาวเวลล์ (William Dean Howells) (ค.ศ. 1837-1920)
- เฮนรี เจมส์ (Henry James) (ค.ศ. 1843 - 1916)

- เอกเวิร์ค เบลลามี (Edward Bellamy) (ค.ศ. 1850 - 1898)
- เฮมลิน การ์แลนด์ (Hamlin Garland) (ค.ศ. 1860 - 1940)
- สตีเฟน แครน (Stephen Crane) (ค.ศ. 1871 - 1900)
- แฟรงค์ นอร์ริส (Frank Norris) (ค.ศ. 1870 - 1902)
- แจก ลันตัน (Jack London) (ค.ศ. 1876 - 1916)
- โอ เฮนรี (O. Henry) ซึ่ง เป็นนามแฝงของ วิลเลียม ซิดนีย์ พอร์ทเทอร์ (William Sidney Porter) (ค.ศ. 1862 - 1910)
- อีดิธ วอร์ตัน (Edith Wharton) (ค.ศ. 1862-1937)
- เกรทรูด แอทเธรตัน (Gertrude Atherton) (ค.ศ. 1857 - 1948)

นักเขียนในแนวธรรมชาตินิยม (ประมาณปี ค.ศ. 1914 เป็นต้นมา)

นักเขียนในกลุ่มนี้ทั้งนี้

- ซีโอดอร์ ไดรเซอร์ (Theodore Dreiser) (ค.ศ. 1871 - 1945)
- บูธ ทาร์คิงตัน (Booth Tarkington) (ค.ศ. 1869 - 1946)
- เซอร์วูด แอนเดอร์สัน (Sherwood Anderson) (ค.ศ. 1876-1941)
- อัปตัน ซินแคลร์ (Upton Sinclair) (ค.ศ. 1878 - 1968)
- เฮซ แอล เมนเคน (H. L. Mencken) (ค.ศ. 1880 - 1956)
- ซินแคลร์ ลูอิส (Sinclair Lewis) (ค.ศ. 1885 - 1951)
- จอห์น โดส ปาสอส (John Dos Passos) (ค.ศ. 1896 - 1970)
- เอฟ สกอต ฟิตซ์เจอร์อัลด์ (F. Scott Fitzgerald) (ค.ศ. 1896-1940)

โดยสรุปแล้วงานเขียนในแนวสังคมวิทยากับงานเขียนในแนวธรรมชาตินิยม ซึ่งยึดหลักธรรมชาติอันมีลักษณะดังนี้¹

¹ฉันทนา ไชยชิต, งานเขียนชิ้นเอกในวรรณคดีอเมริกัน (กรุงเทพฯ, 2522),

Realism หมายถึงลักษณะวรรณคดีที่พยายามแสดงภาพชีวิตจริงในลักษณะการบรรยายที่ตรงไปตรงมาโดยไม่มีการสร้างภาพพจน์แห่งความเป็นอุดมคติหรือความสง่างามใด ๆ ทั้งสิ้น และโดยไม่มีวัตถุประสงค์จะให้เรื่องราวของชีวิตนั้น ๆ เป็นเรื่องของการสั่งสอนทางศีลธรรม ลักษณะการเขียนเช่นนี้เริ่มขึ้นในวรรณคดีอังกฤษในงานเขียนของ เดอโฟ (Defoe) ฟีลดิ้ง (Fielding) และสม็อลเล็ท (Smollett) และเป็นแนวโน้มสำคัญของลักษณะการเขียนในศตวรรษที่สิบเก้าในวรรณคดีอเมริกัน ลักษณะการเขียนแบบสมจริง เช่นนี้มีการเคลื่อนไหวอย่างมากโดยเฉพาะในศตวรรษที่ 1880 ผู้นำในทฤษฎีการเขียนแบบชีวิตสมจริงคือ วิลเลียม ดีน เฮาเวลล์ (William Dean Howells) และผู้ที่รับมาใช้อย่างจริงจัง คือ เฮนรี เจมส์ (Henry James) การเขียนลักษณะนี้ได้นำไปสู่การเขียนอีกลักษณะหนึ่งคือ Naturalism ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของศตวรรษที่สิบเก้าและศตวรรษที่ยี่สิบ

Naturalism คือลักษณะการแสดงทางธรรมชาติอันแท้จริงในทางขมขื่นอันเป็นขบวนการเคลื่อนไหวในการเขียนนวนิยาย ลักษณะงานเขียนเช่นนี้ได้เริ่มขึ้นในฝรั่งเศสในครึ่งหลังของศตวรรษที่สิบเก้า นักเขียนในแนวลักษณะชีวิตทางธรรมชาติอันแท้จริงในทางขมขื่นได้รับอิทธิพลความคิดจากทฤษฎีทางชีววิทยาของชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin) และจากลัทธิกำหนดสังคมของฮิปโปไลต์ เทน (Hippolyte Taine) แนวการเขียนลักษณะนี้แสดงภาพชีวิตของสังคมมนุษย์และชีวิตของมนุษย์ทุกคนในสังคมนั้นในลักษณะที่ตรงไปตรงมา และชื่อสำคัญเหมือนดังการรายงานผลของการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ นักเขียนผู้นำในการเขียนลักษณะนี้คือ สแตนด์ฮาล (Stendhal), บาลซัค (Balzac) และโฟลแบร์ท (Flaubert) นอกจากนี้ยังมีพี่น้องตระกูลกงคูร์ท์ (Goncourt) โมปัสซังท์ (Maupassant) และโดเดต์ (Daudet) แต่ที่สำคัญที่สุดคือ เอมีล โซลา (Emile Zola) ผู้วางหลักการสำคัญของทฤษฎีการแสดงทางธรรมชาติในทางขมขื่น

ในวรรณคดีอเมริกันนั้น ลักษณะงานเขียนแบบธรรมชาติเชิงขมขื่นเช่นนี้ได้เกิดขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่สิบเก้าต่อกับต้นศตวรรษที่ยี่สิบในลักษณะที่ขยายความออกมาจากแนวการเขียนชีวิตเชิงสมจริง และในลักษณะที่ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีของการวิวัฒนาการของชาร์ลส์ ดาร์วิน

จากลัทธิการกำหนดทางประวัติศาสตร์ และจากปรัชญาที่เห็นว่าคนและสัตว์คือเครื่องจักร
 นวนิยายเล่มแรกสุดที่มีแนวการเขียนแบบธรรมชาติอันเข้มข้น คือ Maggie : A Girl of the
 Streets ผู้เขียนคือ สตีเฟ่น แครน (Stephen Crane) แต่แครนมิได้เขียนแนวเช่นนี้
 ค่อยไปในงานเขียนอื่น ๆ ของเขา แฟรงก์ นอร์ริส (Frank Norris) และแจ๊ค ลันตัน
 (Jack London) คือนักเขียนแบบธรรมชาติอันเข้มข้นในระยะเริ่มแรกที่ตามอย่างแนวการ
 เขียนเช่นนี้ของแครน กล่าวได้ว่า ซีไอคอร์ ไครเซอร์ (Theodore Dreiser) คือนักเขียน
 แนวธรรมชาติอันเข้มข้นคนสำคัญเช่นเดียวกับเจมส์ ที. ฟาร์เรลล์ (James T. Farrell)
 ในระยะต่อมา